

1. Сии суть слова, которые говорил Моисей всем Израильтянам за Иорданом в пустыне на равнине против Суфа, между Фараном и Тофелом, и Лаваном, и Асирофом, и Дизагавом,

УПО: Оце ті слова, що Мойсей говорив був до всього Ізраїля по тім боці Йордану в пустині, на степу, навпроти Червоного моря, між Параном, і між Тофелем, і Лаваном, і Гецеротом, і Ді-Загавом,

KJV: These be the words which Moses spake unto all Israel on this side Jordan in the wilderness, in the plain over against the Red sea, between Paran, and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Dizahab.

2. в расстоянии одиннадцати дней пути от Хорива, по дороге от горы Сеир к Кадес-Варни.

УПО: одинадцять день дороги від Хориву, дорога до гори Сеїру, аж до Кадеш-Барнеа.

KJV: (There are eleven days' journey from Horeb by the way of mount Seir unto Kadeshbarnea.)

3. Сорокового года, одиннадцатого месяца, в первый [день] месяца говорил Моисей сынам Израилевым все, что заповедал ему Господь о них.

УПО: І сталося сорокового року, одинадцятого місяця, першого дня місяця говорив Мойсей до Ізраїлевих синів усе, що Господь наказав був йому про них,

KJV: And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spake unto the children of Israel, according unto all that the LORD had given him in commandment unto them;

4. По убиении им Сигона, царя Amorрейского, который жил в Есевоне, и Ога, царя Васанского, который жил в Аштерофе в Едреи,

УПО: по тому, як забив він Сигона, царя аморейського, що сидів у Хешбоні, і Ога, царя башанського, що сидів в Аштароті в Едреї.

KJV: After he had slain Sihon the king of the Amorites, which dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, which dwelt at Astaroth in Edrei:

5. за Иорданом, в земле Моавитской, начал Моисей изъяснять закон сей и сказал:

УПО: На тім боці Йордану в моавському краї став Мойсей вияснити Закона, говорячи:

KJV: On this side Jordan, in the land of Moab, began Moses to declare this law, saying,

6. Господь, Бог наш, говорил нам в Хориве и сказал: `полно вам жить на горе сей!

УПО: Господь, Бог наш, промовляв до нас на Хориві, говорячи: Досить вам сидіти на цій горі!

KJV: The LORD our God spake unto us in Horeb, saying, Ye have dwelt long enough in this mount:

7. обратитесь, отправьтесь в путь и пойдите на гору Аморреев и ко всем соседям их, на равнину, на гору, на низкие места и на южный край и к берегам моря, в землю Ханаанскую и к Ливану, даже до реки великой, реки Евфрата;

УПО: Оберніться й рушайте, і йдіть на гору амореянина, та до всіх сусідів його на степу, на горі, і в долині, і на півдні, і на побережжі моря, до Краю ханаанського та до Ливану, аж до Великої Річки, річки Ефрату.

KJV: Turn you, and take your journey, and go to the mount of the Amorites, and unto all the places nigh thereunto, in the plain, in the hills, and in the vale, and in the south, and by the sea side, to the land of the Canaanites, and unto Lebanon, unto the great river, the river Euphrates.

8. вот, Я даю вам землю сию, пойдите, возьмите в наследие землю, которую Господь с клятвою обещал дать отцам вашим, Аврааму, Исааку и Иакову, им и потомству их`.

УПО: Ось Я дав вам цей Край! Увійдіть, і заволодійте цим Краєм, що за нього Господь був присяг вашим батькам, Авраамові, Ісакові та Якову, що дасть його їм та їхньому насінню по них.

KJV: Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the LORD sware unto your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, to give unto them and to their seed after them.

9. И я сказал вам в то время: не могу один водить вас;

УПО: І сказав я того часу до вас, говорячи: Не можу я сам носити вас.

KJV: And I spake unto you at that time, saying, I am not able to bear you myself alone:

10. Господь, Бог ваш, размножил вас, и вот, вы ныне многочисленны, как звезды небесные;

УПО: Господь, Бог ваш, розмножив вас, і ось ви сьогодні, щодо численности, як зорі небесні!

KJV: The LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude.

11. Господь, Бог отцов ваших, да умножит вас в тысячу крат против того, сколько вас

[теперь], и да благословит вас, как Он говорил вам:

УПО: Господь, Бог ваших батьків, нехай додасть вам у тисячу раз, і нехай поблагословить вас, як Він говорив вам.

KJV: (The LORD God of your fathers make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as he hath promised you!)

12. как же мне одному носить тягости ваши, бремена ваши и распри ваши?

УПО: Як я сам понесу тяготу вашу, і тягар ваш, і ваші суперечки?

KJV: How can I myself alone bear your cumbrance, and your burden, and your strife?

13. изберите себе по коленам вашим мужей мудрых, разумных и испытанных, и я поставлю их начальниками вашими.

УПО: Візьміть собі мужів мудрих, і випробуваних, і знаних вашим племенам, і я поставлю їх на чолі вас.

KJV: Take you wise men, and understanding, and known among your tribes, and I will make them rulers over you.

14. Вы отвечали мне и сказали: хорошее дело велишь ты сделать.

УПО: І ви відповіли мені та й сказали: Добра та річ, що ти кажеш зробити.

KJV: And ye answered me, and said, The thing which thou hast spoken is good for us to do.

15. И взял я главных из колен ваших, мужей мудрых, и испытанных, и сделал их начальниками над вами, тысяченачальниками, стоначальниками, пятидесятиначальниками, десятиначальниками и надзирателями по коленам вашим.

УПО: І взяв я голів ваших племен, мужів мудрих та знаних, і поставив їх головами над вами, тисячниками, і сотниками, і п'ятдесятниками, і десятниками, та урядниками для ваших племен.

KJV: So I took the chief of your tribes, wise men, and known, and made them heads over you, captains over thousands, and captains over hundreds, and captains over fifties, and captains over tens, and officers among your tribes.

16. И дал я повеление судьям вашим в то время, говоря: выслушивайте братьев ваших и судите справедливо, как брата с братом, так и пришельца его;

УПО: І наказав я того часу вашим судьям, говорячи: Вислуховуйте суперечки між вашими братами, і розсуджуйте справедливо між чоловіком та між братом його, та між приходьком його.

KJV: And I charged your judges at that time, saying, Hear the causes between your brethren, and judge righteously between every man and his brother, and the stranger that is with him.

17. не различайте лиц на суде, как малого, так и великого выслушивайте: не бойтесь лица человеческого, ибо суд--дело Божие; а дело, которое для вас трудно, доводите до меня, и я выслушаю его.

УПО: Не будете звертати уваги на обличчя в суді, як малого, так і великого вислухаєте, не будете боятися обличчя людини, бо суд Божий він! А ту справу, що буде занадто тяжка для вас, принесете мені, і я вислухаю її.

KJV: Ye shall not respect persons in judgment; but ye shall hear the small as well as the great; ye shall not be afraid of the face of man; for the judgment is God's: and the cause that is too hard for you, bring it unto me, and I will hear it.

18. И дал я вам в то время повеления обо всем, что надлежит вам делать.

УПО: І наказав я вам того часу про всі ті речі, що ви зробите.

KJV: And I commanded you at that time all the things which ye should do.

19. И отправились мы от Хорива, и шли по всей этой великой и страшной пустыне, которую вы видели, по пути к горе Аморрейской, как повелел Господь, Бог наш, и пришли в Кадес-Варни.

УПО: І ми рушили з Хориву, та й перейшли цю велику й страшну пустиню, що бачили ви, дорогою до гори амореянина, як наказав нам Господь, Бог наш, і ми прийшли аж до Кадеш-Барнеа.

KJV: And when we departed from Horeb, we went through all that great and terrible wilderness, which ye saw by the way of the mountain of the Amorites, as the LORD our God commanded us; and we came to Kadeshbarnea.

20. И сказал я вам: вы пришли к горе Аморрейской, которую Господь, Бог наш, дает нам;

УПО: І сказав я до вас: Прийшли ви до Амореяської гори, що Господь, Бог наш, дає нам.

KJV: And I said unto you, Ye are come unto the mountain of the Amorites, which the LORD our God doth give unto us.

21. вот, Господь, Бог твой, отдает тебе землю сию, иди, возьми ее во владение, как говорил тебе Господь, Бог отцов твоих, не бойся и не ужасайся.

УПО: Ось, Господь, Бог твій, віддає тобі цей Край. Увійди, заволодій, як говорив був тобі Господь, Бог батьків твоїх. Не бійся й не лякайся!

KJV: Behold, the LORD thy God hath set the land before thee: go up and possess it, as the LORD God of thy fathers hath said unto thee; fear not, neither be discouraged.

22. Но вы все подошли ко мне и сказали: пошлем пред собою людей, чтоб они исследовали нам землю и принесли нам известие о дороге, по которой идти нам, и о городах, в которые идти нам.

УПО: А ви всі підійшли до мене та й сказали: Пошлімо мужів перед собою, і нехай вони вислідять нам той Край, та нехай принесуть нам відомість про дорогу, що нею підемо, та про міста, куди ввійдемо.

KJV: And ye came near unto me every one of you, and said, We will send men before us, and they shall search us out the land, and bring us word again by what way we must go up, and into what cities we shall come.

23. Слово это мне понравилось, и я взял из вас двенадцать человек, по одному человеку от [каждого] колена.

УПО: І була та річ добра в моїх очах, і взяв я у вас дванадцять мужа, муж один для племені.

KJV: And the saying pleased me well: and I took twelve men of you, one of a tribe:

24. Они пошли, взошли на гору и дошли до долины Ешкол, и обозрели ее;

УПО: І вони відійшли, і зійшли на гору, і прийшли аж до долини Ешкол, та й вислідили його, Край.

KJV: And they turned and went up into the mountain, and came unto the valley of Eshcol, and searched it out.

25. и взяли в руки свои плодов земли и доставили нам, и принесли нам известие и сказали: хороша земля, которую Господь, Бог наш, дает нам.

УПО: І взяли вони в свою руку з плоду того Краю, і принесли до нас, і здали нам справу, і сказали: Добрий той Край, що Господь, Бог наш, дає нам!

KJV: And they took of the fruit of the land in their hands, and brought it down unto us, and brought us word again, and said, It is a good land which the LORD our God doth give us.

26. Но вы не захотели идти и воспротивились повелению Господа, Бога вашего,

УПО: Та ви не хотіли йти, і були неслухняні наказам Господа, Бога вашого.

KJV: Notwithstanding ye would not go up, but rebelled against the commandment of the LORD your God:

27. и роптали в шатрах ваших и говорили: Господь, по ненависти к нам, вывел нас из земли Египетской, чтоб отдать нас в руки Amorреев [и] истребить нас;
УПО: І нарікали ви по ваших наметах і говорили: З ненависти до нас Господь вивів нас з єгипетського краю, щоб дати нас у руку амореянина на вигублення нас.
KJV: And ye murmured in your tents, and said, Because the LORD hated us, he hath brought us forth out of the land of Egypt, to deliver us into the hand of the Amorites, to destroy us.

28. куда мы пойдём? братья наши расслабили сердце наше, говоря: народ тот более, и выше нас, города [там] большие и с укреплениями до небес, да и сынов Енаковых видели мы там.
УПО: Куди ми підемо? Брати наші розслабили наше серце, говорячи: Народ той більший та вищий від нас, міста великі й уміцнені аж до неба, і навіть велетнів ми бачили там.
KJV: Whither shall we go up? our brethren have discouraged our heart, saying, The people is greater and taller than we; the cities are great and walled up to heaven; and moreover we have seen the sons of the Anakims there.

29. И я сказал вам: не страшитесь и не бойтесь их;
УПО: І сказав я до вас: Не лякайтеся й не бійтеся їх!
KJV: Then I said unto you, Dread not, neither be afraid of them.

30. Господь, Бог ваш, идет перед вами; Он будет сражаться за вас, как Он сделал с вами в Египте, пред глазами вашими,
УПО: Господь, Бог наш, що йде перед вами, Він буде воювати для вас, як зробив був з вами в Єгипті на ваших очах,
KJV: The LORD your God which goeth before you, he shall fight for you, according to all that he did for you in Egypt before your eyes;

31. и в пустыне сей, где, как ты видел, Господь, Бог твой, носил тебя, как человек носит сына своего, на всем пути, которым вы проходили до пришествия вашего на сие место.
УПО: і в пустині, де ти бачив, що Господь, Бог твій, носив тебе, як носить чоловік сина свого, у всій дорозі, якою ви йшли, аж до вашого приходу до цього місця.
KJV: And in the wilderness, where thou hast seen how that the LORD thy God bare thee, as a man doth bear his son, in all the way that ye went, until ye came into this place.

32. Но и при этом вы не верили Господу, Богу вашему,
УПО: Та все таки ви не віруєте в Господа, вашого Бога,

KJV: Yet in this thing ye did not believe the LORD your God,

33. Который шел перед вами путем--искать вам места, где остановиться вам, ночью в огне, чтобы указывать вам дорогу, по которой идти, а днем в облаке.

УПО: що йде перед вами в дорозі, щоб вишукати для вас місце на ваше таборування, вночі огнем, щоб ви бачили в дорозі, що будете нею ходити, а хмарою вдень.

KJV: Who went in the way before you, to search you out a place to pitch your tents in, in fire by night, to show you by what way ye should go, and in a cloud by day.

34. И Господь услышал слова ваши, и разгневался, и поклялся, говоря:

УПО: І Господь вислухав голос ваших слів, та й розгнівався, і заприсягнув, говорячи:

KJV: And the LORD heard the voice of your words, and was wroth, and sware, saying,

35. никто из людей сих, из сего злого рода, не увидит доброй земли, которую Я клялся дать отцам вашим;

УПО: Поправді кажу, ніхто серед цих людей, цього злого покоління, не побачить того доброго Краю, що присяг Я дати вашим батькам,

KJV: Surely there shall not one of these men of this evil generation see that good land, which I sware to give unto your fathers.

36. только Халев, сын Иефоннин, увидит ее; ему дам Я землю, по которой он проходил, и сынам его, за то, что он повиновался Господу.

УПО: окрім Калева, Єфуннеєвого сина, він побачить його, і йому Я дам той Край, по якому ступав він, та сином його, через те, що він виповняв наказа Господнього.

KJV: Save Caleb the son of Jephunneh; he shall see it, and to him will I give the land that he hath trodden upon, and to his children, because he hath wholly followed the LORD.

37. И на меня прогневался Господь за вас, говоря: и ты не войдешь туда;

УПО: Також на мене розгнівався був Господь через вас, говорячи: І ти не ввійдеш туди!

KJV: Also the LORD was angry with me for your sakes, saying, Thou also shalt not go in thither.

38. Иисус, сын Навин, который при тебе, он войдет туда; его утверди, ибо он введет Израиля во владение ею;

УПО: Ісус, син Навинів, що стоїть перед тобою, він увійде туди; зміцни його, бо він

зробить, що Ізраїль заволодіє ним.

KJV: But Joshua the son of Nun, which standeth before thee, he shall go in thither: encourage him: for he shall cause Israel to inherit it.

39. дети ваши, о которых вы говорили, что они достанутся в добычу [врагам], и сыновья ваши, которые не знают ныне ни добра ни зла, они войдут туда, им дам ее, и они овладеют ею;

УПО: А діти ваші, про яких ви сказали: На здобич будуть вони, та сини ваші, що сьогодні не знають ні добра, ані зла, вони ввійдуть туди, і їм дам Я його, і вони заволодіють ним.

KJV: Moreover your little ones, which ye said should be a prey, and your children, which in that day had no knowledge between good and evil, they shall go in thither, and unto them will I give it, and they shall possess it.

40. а вы обратитесь и отправьтесь в пустыню по дороге к Чермному морю.

УПО: А ви йдіть, та й рушайте в пустиню дорогою Червоного моря.

KJV: But as for you, turn you, and take your journey into the wilderness by the way of the Red sea.

41. И вы отвечали тогда и сказали мне: согрешили мы пред Господом, пойдем и сразимся, как повелел нам Господь, Бог наш. И препоясались вы, каждый ратным оружием своим, и безрассудно решились взойти на гору.

УПО: А ви відповіли та й сказали мені: Згрішили ми Господеві! Ми вийдемо, і будемо воювати, цілком так, як наказав нам Господь, Бог наш. І приперезали ви кожен військову зброю свою, і відважилися вийти на гору.

KJV: Then ye answered and said unto me, We have sinned against the LORD, we will go up and fight, according to all that the LORD our God commanded us. And when ye had girded on every man his weapons of war, ye were ready to go up into the hill.

42. Но Господь сказал мне: скажи им: не всходите и не сражайтесь, потому что нет Меня среди вас, чтобы не поразили вас враги ваши.

УПО: Але Господь до мене сказав: Скажи їм: Не вийдете, і не будете ви воювати, бо Я не серед вас, щоб не були ви побиті вашими ворогами.

KJV: And the LORD said unto me, Say unto them. Go not up, neither fight; for I am not among you; lest ye be smitten before your enemies.

43. И я говорил вам, но вы не послушали и воспротивились повелению Господню и по

упорству своєму взошли на гору.

УПО: І промовляв я до вас, та ви не послухали, і були неслухняні наказам Господнім. І ви свавільно переступили наказу, і зійшли на гору.

KJV: So I spake unto you; and ye would not hear, but rebelled against the commandment of the LORD, and went presumptuously up into the hill.

44. И выступил против вас Amorрей, живший на горе той, и преследовали вас так, как делают пчелы, и поражали вас на Сеире до самой Хормы.

УПО: І вийшов навперейми вас амореянин, що сидить на тій горі, і гнали вас, як роблять то бджоли, і товкли вас в Сеїрі аж до Горми.

KJV: And the Amorites, which dwelt in that mountain, came out against you, and chased you, as bees do, and destroyed you in Seir, even unto Hormah.

45. И возвратились вы и плакали пред Господом: но Господь не услышал вопля вашего и не внял вам.

УПО: І вернулися ви, і плакали перед Господнім лицем, та не слухав Господь вашого голосу, і не нахилив Свого вуха до вас.

KJV: And ye returned and wept before the LORD; but the LORD would not hearken to your voice, nor give ear unto you.

46. И пребыли вы в Кадесе много времени, сколько времени вы [там] были.

УПО: І сиділи ви в Кадешу багато днів, стільки днів, скільки там ви сиділи.

KJV: So ye abode in Kadesh many days, according unto the days that ye abode there.